



Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

63 Missae plures una die in quibus casibus poßint ab uno sacerdote
celebrari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

gravibus viris sib nomine Cardinalium, præsertim Cardinalis Guaſtavilliani ipius Gregorij nepotis ſcriberet; ac illis fretus, pluriſbus in locis ſe Epifcopum Manfredoniæ nominaret: & ſacris ordinibus ca- tēns, Miffas quamplures, præſertim tranſi- mare in Hispaniarum regniſ, Pontificali- ter celebraſe, ac quamplura beneficia ſ9 vacantiā confeſſe, aulſus fuit. Dispensati- ones etiam confeſſit pro nuncio San- ctæ Sedis Apostolica ſe gerendo, & fra- trem germanum prædicti Cardinalis Guaſtavilliani ſe eſſe jactando, donec fraude de- tecta, carceratus ab Hispania ad Ur- bē capiſtus transiſſus, in carceribus⁶⁰ fanctæ, & ſupremæ Inquisitionis poſitus fuit, indeque fabricato, & perfecto ejus proceſſu, poenaſ luit, laqueo ſcilicet deau- rato ſuſpensiſ, ut etiam de viſu ipſe teſtari poſſum.

Deinde ad nefariam, & ſacrilegam ſi- milium hominum temeritatē coercen- 61 dam, qui ad ſacrum preſbyteratus ordi- niem minimè promoti ſint, ſacerdotiſ tam- en auctoritatē ſibi temerē affumen- tes Miffarum celebrationem uſurpare, & ſacramentum poenitentiæ ministrare au- dent, Clemens Papa VIII mota pro- prio, & ex certa Scientia, Sanctæ Inquiſi- tionis judicium conſciencia conſulere, & ne in futurum de poena hiſce delinquenti- bus imponenda dubitari poſſit, providere volens, ſua perpetuā valitura constitutio- ne decrevit, atque ſtatuit; ut quicunque non promotus ad ſacrum preſbyteratus ordinem repertus fuerit Miffarum cele- brationem uſurpare, vel ſacramentum poenitentiæ ministrasse, ab iudicibus San- ctæ Inquisitionis, vel locorum Ordina- riis, tanquam ecclesiæ miſericordia indi-

geus, à foro abijciendum eſſe ſtatuit, & ab ordinibus ecclaiſticiſ, ſi quoſ ha- buerit, ritè degradatum, ſtatim curia ſecu- lari per judges ſeculareſ debitioſ poenitentiā tradi mandavit, ut in litteris ſub die prima Decembris 1504. deſuper expeditiſ.

Secundò, † Miffa noſ, niſi à jejunis la- ceroſtibus debet celebraři, quod fuit de- cīſum in cone. Cart. ut in c. Sacra- menta de conſecr. diſtinct. 1. qui poſt cibum, vel potum etiam minimū, diuina celebra, eſt excommunicatus, c. nihil, n. nullus, 7. queſt. 1. Hoftiens. in ſum. §. & qualiter jeju- no, nu. 13. de conſecr. Eccles vel Alta. † Ebri- uſ verò non p̄transiſſa diſtione celebra, eſt beneficio privanduſ cap. ſi conſitterit, de accuſ. & ibi Abb. num. 1. non tamen aliā ſolū propter ebrietatem poſteſt quis beneficio privari, ut ibi Abb. numer. 3.

Tertiò † majori excommunicatione ex- communicatus, vel interdictus, aut ab ho- mine à diuinis ſuſpensiſ Miffam celebra- re prohibetur, & celebra, re depositioniſ poenaſ incurrit, cap. penult. 11. queſt. 3. c. cleric. cap. latores, de cler. excom. mi- niſt. & ibi Abb. num. 1. & Hoft. in ſum. numer. 1. verſ. excommunicatus igitur, et dem. tit.

Quartò, ſacerdos regulariter unam tantum Miffam in die poſteſt celebra, ſufficit, de conſecr. diſtinct. 1. cap. conſulisti, cap. te referente, de celeb. miff. & contraſaciens mortaliter peccat. Navar. cap. 25. numer. 87. tom. 3. Quæ regula limitatur per eundem Navar. ibi in ſeptem caſibus.

Primò, ut non † habeat locum in die Nativitatis Domini, qua tres dici po- ſunt,

sunt, cap. nocte. junct. gloss. 2. de consecr. distinct.

⁶⁴ Et prima, quæ t̄ media nocte celebratur, quo tempore Christus natus est significat tempus ante legem, quando eramus in tenebris: secunda in aurora, tempus in lege, quando nondum plena cognitio habita fuit. Nocte prior, sub luce sequens, in luce supra, sub Noe, sub David, sub cruce, d. gloss. 2. & communiter loquendo Missa dici debet in die, & non in nocte; quia hoc sacramentum ad tempus gratiæ pertinet, quod per diem significatur, nox præcessit dies autem appropinquavit. *Paul. ad Rom. c. 13. cir. si.* Secundo, fallit dicta regula deficiente alio sacerdote, qui Missam possit celebrare in adventu alicujus magni Principis, aut Episcopi, quos decet singulis diebus ⁶⁵ Missam audire, vel Episcopum dicere, cap. su. de privil. lib. 6. & eadem ratione, supervenientibus peregrinis, etiam quod non essent personæ notabiles, si sub præcepto illo die ad audiendam Missam teneantur. Tertio, cum statim dicta Missa corpus defuncti occurrit sepeliendum & viger consuetudo, ne sine Missa sepeliatur. Quartò, quando aliquis ita ægrotat, ut necessario sit communicandus & deficiat Eucharistia. Quinto, cum quis præest duabus ecclesiis unitis, duabus Missis indigentibus, & non est, qui alteram dicat. Sexto, ob nuptiarum benedictionem. Septimo, cum occurrit causa, quæ arbitrio boni viri justa judicatur; quia est licitum celebrare bis, urgente' necessitate, ex tradit. per Navarr. ubi supra. Sed cautius putarem abstinentium, duobus casibus exceptis, in adventu principis, seu Episcopi, & quando necessario quis esset communicandus, &

utroque casu, si ante purificationem fuit set requisitus, & calicis digitorumque purificationem sumere distulisset, quæ impedit secundæ Missæ celebrationem, cap. ex parte, de celebrat. Miss. & gloss. fin. in cap. sufficit, de consecrat. distinct. 1. In reliquis autem casibus, dictis duobus exceptis, punto à regula non esse recedendum, sed unicam tantum missam in die celebrari licere, per dictum cap. sufficit, cum alijs supra, n. 62. allegatis.

⁶⁶ Quinto, t̄ missa debet celebrari super altari consecrato, & licet de jure communi non caveatur, qua poena contrafaciens sit puniendus, cum sit omnibus notorium, Eucharistiae sacramentum super altari non consecrato, confici non debere, altariaque, ubique lapidibus sacratis munita esse; poena hujusmodi t̄ pro qualitate personæ, & loci, arbitrio Ordinarij videtur infligenda; quia non poterit contrafaciens evitare, quin deprehensus sit in negligenter crassa, & punibili, ultra quod fere ubique à conciliis provincialibus, & synodalibus, fuit in similibus apostolica poena, & facit tex. in c. nullus presbyter. il. 2. de consecr. distinct. 1. & concil. Tridentin. decret. de obser. & evit. in 6. celebr. Miss. eff. 22. & concurrentibus aliis, quod versaretur in maxima negligencia, t̄ cum alias celebrans, etiam sine aqua, & igne, aut in pane fermentato, & calice indecenti, esset ab officio, & beneficio depoñendus, cap. fin. de celebrat. Miss. & ibi Abb. numer. 1. Quia hæc esset supina ignorantia, quæ dolo æquiparatur ad depositionis poenam incurrēdā ut ibi Abb. numer. 2. Et pro dilecto enormi potest fieri depositio, cap. tua, & ibi gloss. & Abb. n. 1. de poen.